

Sygnatura akt I C 58/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Krzysztof Turbiński

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Leszczyńska

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2020 roku w Łodzi

sprawy w powództwa M. K.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5100 (pięć tysięcy sto) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2482,17 (dwa tysiące czterysta osiemdziesiąt dwa 17/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. zwraca powódce z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotę 89,83 (osiemdziesiąt dziewięć 83/100) złotych, uiszczoną w dniu 6 kwietnia 2019 roku, tytułem różnicy pomiędzy kosztami pobranymi a należnymi.

Sygnatura akt I C 58/19

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym 16 stycznia 2020 roku M. K., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o zasądzenie od (...) SA w S. kwoty 5100 zł tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 15 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wg norm przepisanych.

(pozew k. 2- 7, pełnomocnictwo k. 8)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych podnosząc- w ramach zarzutów przeciwko żądaniu pozwu- że każdy fragment ulicy miał ustawioną TOR (tymczasową organizację ruchu), prace były prowadzone zgodnie z projektem TOR, ubezpieczony zainstalował znaki ostrzegawcze zgodnie z projektem, projekt nie zawierał dodatkowych schematów dotyczących zabezpieczenia chodnika, a więc prace prowadzono zgodnie z prawem, powódka winna poruszać się ze szczególną ostrożnością do czego zobowiązywały ustawione znaki, na budowie był codziennie nadzór, mimo to powódka nie zgłosiła zdarzenia do nadzoru budowy, nadto nie zgłosiła świadka zdarzenia, oraz że pozwany i ubezpieczony nie mieli możliwości oględzin miejsca bezpośrednio po zdarzeniu,

(odpowiedź na pozew k. 35- 36, pełnomocnictwo k. 37)

Sąd ustalić następujący stan faktyczny:

W dniu 4 marca 2018 roku powódka poruszała się na skrzyżowaniu ulic (...). Szła z domu do sklepu. Na terenie, po którym się poruszała trwała przebudowa ulicy. W pewnym momencie powódka zawadziła o wystający, niewykończony chodnik i przewróciła się do przodu. W chwili upadku podparła się lewą ręką i podwinęła kciuk. W miejsce zdarzenia nie było żadnego oznakowania o prowadzeniu prac i konieczności zachowania zwiększonej ostrożności, nie było ono także ogrodzone, ani w inny sposób zabezpieczone.

(zeznania świadka T. K. k. 94, przesłuchanie powódki k. 94, dokumentacja fotograficzna k. 22- 25)

Dla obszaru, na jakim doszło do wypadku była sporządzona tymczasowa organizacja ruchu (TOR), jednak obowiązywała ona do 31 stycznia 2018 roku (pkt 5).

(TOR k. 78- 88)

Podmiotem wykonującym remont ulic była (...) Spółka Akcyjna w W., ubezpieczona w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

(umowa ubezpieczenia k. 38- 46, pismo i notatka ZDiT k. 13 i 19 oraz 14)

W dniu 10 kwietnia 2019 roku powódka za pośrednictwem pełnomocnika zgłosiła szkodę do (...) w Ł., domagając się zadośćuczynienia w kwocie 7000 zł. Zgłoszenie zostało przekazane pozwanemu, który odmówił wypłaty zadośćuczynienia decyzją z 15 maja 2018 roku wskazując, że oznakowanie terenu było zgodne z Tymczasową Organizacją (...), oraz że powódka winna poruszać się w miejscu prac ze szczególną ostrożnością.

(zgłoszenie szkody z potwierdzeniem zgłoszenia k. 15, 17- 18, decyzja odmowna k. 20, 21)

W wyniku zdarzenia powódka podwichnięcia w stawie śródrečno- paliczkowym kciuka lewego z uszkodzeniem więzadła pobocznego przyśrodkowego kciuka, co spowodowało 1% trwałego uszczerbku oraz cierpienia miernie nasilone w okresie 6 tygodni, które następnie przekształciły się w niewielkie. Powódka wymagała pomocy przez 1 godzinę dziennie przez pierwsze 6 tygodni.

(dokumentacja medyczna k. 10- 12, opinia biegłej rehabilitacja medyczna k. 111- 113)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w całości. Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 415 w zw. z 822§1, 805§1 i 445§1 oraz przepisy rozp. Ministra Infrastruktury z 6 lutego 2003 roku „w sprawie bezpieczeństwa i higieny sprawcy (...)” Dz.U. Nr 47 poz. 401). W przedmiotowej sprawie istotne jest ustalenie ciężaru dowodu. Z uwagi na podniesione zarzuty, pozwany winien udowodnić zaistnienie okoliczności objętych wskazanymi we wstępnej części uzasadnienia zarzutami, zaś powódka winna wykazać, że doznała szkody na skutek braku prawidłowego zabezpieczenia (oznakowania) terenu budowy. Pozwany winien wykazać, że było oznakowanie i to zgodne z TOR, skoro twierdził, że zadośćuczynił obowiązkom wynikającym z przepisów, tymczasem tego nie uczynił. Jest to wyłącznie twierdzenie pozwanego nie poparte dowodami. Na złożonym projekcie TOR są tylko adnotacje o zaopiniowaniu projektu (k. 79), nie ma natomiast potwierdzenia, że wprowadzono oznaczenia jak w tym projekcie. Co więcej z punktu 5 TOR (k. 84) wynika, że TOR obowiązywała do 31 stycznia 2018 roku, a zdarzenie było w marcu 2018 roku. Nadto ze zdjęć załączonych do pozwu nie wynika, aby w miejscu zdarzenia było umieszczone oznakowanie. Także z zeznań powódki i świadka wynika, że go nie było. Okoliczność niezgłoszenia zdarzenia do nadzoru jest ostatecznie bez znaczenia. Powódka wykazała bowiem, że do zdarzenia i uszkodzenia ciała doszło. Pozwany nie wykazał, aby można powódce postawić zarzut, że nie poruszała się zachowując zwykłą ostrożność.

W ocenie Sądu kwota żądana przez powódkę, uwzględniając rodzaj i charakter doznanego urazu jest w pełni zasadne. Odsetki w świetle art. 481§1 kpc także są uzasadnione, skoro są żądane po 30 dniach od zgłoszenia kwotowego szkody.

W oparciu o art. 98§1 kpc zasądzono na rzecz powódki od pozwanego całość wyłożonych kosztów, na które złożył się: 255 zł opłata od pozwu, 1800 zł wynagrodzenie pełnomocnika, 17 zł opłata od pełnomocnictwa i zużyta zaliczka 410,17 zł, łącznie 2482,17 zł. Należało także zwrócić powódce niewykorzystaną część zaliczki 89,83 zł (art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).